

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13 / Telefon 2440 in 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Poslanec dr. Pivko o zadevah Maribora

Maribor je v zadnjih letih izgubil več svojih važnih ustanov, in ta izguba je težko prizadela osobito srednji stan, malo obrt in malo trgovino, ki je temeljna podlaga našega meščanstva. Samo zaradi premestitve železniške kontrole dohodkov se je moralo izseliti preko 100 družin, vsaj istotoliko pa tudi zaradi ukinitve velikega županstva, občastne skupnosti, finančnega ravnateljstva itd.

Odstranjevanje in ukinitje javnih ustanov pa, žal, še vedno ni zaključeno, kajti, prav sedaj nam prete zopet nove nevarnosti. Kakor moremo razvideti iz osnutka državnega proračuna, se nameravajo v naši državi ukiniti razne šole, ravajo v naši državi v Mariboru. V nevarnosti je pred vsem naša najstarejša srednja šola, pa tudi žensko učiteljsko. Za Maribor bi to ne bila samo materialna, ampak tudi kulturna izguba, posebno še zaradi tega, ker bi tako ostali skoraj brez vsakega srednjega učilišča za naš ženski naraščaj. Te redukcije zahtevajo nujne potrebe po temeljitem varčevanju, storili so se vendar tudi že potrebni koraki za ohranitev sedanjega stanja.

Prav tako se je pa mnogo storilo tudi za vrnitev kontrole dohodkov v Maribor. Akcija ni ostala brez uspeha in močje je, da se bo že v doglednem času ta urad decentraliziral, posebno še, ker ima v Mariboru na razpolago lepe prostore in more poslovati brez vseh zastankov. Inicijativo za to je dala mestna občina, ki je obenem pripravljena preiskrabeti tudi še eventualno potrebne lokale in stanovanja za uradnike in nameščenice.

Da popravimo svoj položaj, odnosno, da ustvarimo nove podlage za nadaljnji razvoj našega mesta, je pa zelo važno in nujno tudi vprašanje priključitve okolice. Mesto s 30 ali 35 tisoč prebivalci ne more nikoli vršiti svojega kulturnega poslanstva s takim uspehom, kakor mesto s 50 ali 60.000 meščani. Maribor je pa s svojo tesno ga obkrožujočo okolico, ki se od njega v ničemer ne razlikuje, že danes mesto s preko 50.000 prebivalci. Potrebno je le, da padejo sedanje nenaravne meje. Odpor okolških občin proti priključitvi je utemeljen le v malenkostnih materialnih ozirih, ki se pa bodo morali prej ali slej umakniti velikim in nerodoljivim skupnim interesom in potrebam. Maribor žrtvuje za okolico zelo veliko, zlasti kar se tiče šolstva, saj poseba mestne osnovne in meščanske šole vsaj tretjina otrok iz neposredne in celo tudi iz bolj oddaljene okolice.

Zelo važna podlaga meščanstva je, kakor sem že omenil, mariborsko obrtništvo in trgovstvo. Mali pridobitniki so bili v našem mestu vedno zelo solidni. Po svetovni vojni se je sicer marsikaj spremenilo na slabše, toda vse, kar je bilo nezdravega in nesolidnega, so zadnja leta s slabih konjunktur temeljito odstranili. Položaj obrti in trgovine, kakor sploh vsega gospodarstva, je danes slab, toda Maribor je bil dolga leta nakupovališče blaga za obširno podeželje in uramo, da kmalu to zopet postane. K temu mu bo dopomogla solidnost in cenovitost, ki zaleže več kakor vsaka druga reklama.

Danes je glavni vzrok kritičnega položaja slaba kupna moč okolice in pa slabost splošnega denarnega trga. Položaj se je v zadnjih treh štirih letih stalno slabšal, toda Maribor se bo kljub temu držal. Vsi znaki namreč kažejo, da je najtežja kriza našega mesta že prestana in da si bodo v dveh treh letih naši kmet-

Pred novimi boji na Kitajskem

JAPONSKE, KITAJSKE, RUSKE IN AMERIŠKE PRIPRAVE. — POVELJNIK KITAJSKIH LETALCEV AMERIČAN.

SANGHAJ, 9. februarja. Priprave Japoncev za veliko ofenzivo proti Kitajcem se nadaljujejo, a tudi Kitajci se pridno pripravljajo na obrambo. Od vseh strani pošiljajo proti Šanghaju nove čete, posebno letalske oddelke, katerim poveljuje general Šang, ki je v resnici bivši ameriški letalski častnik Berd Hallom. Z njim vred služi v kitajski vojski še več drugih ameriških letalcev.

SANGHAJ, 9. februarja. Včeraj je angleški admiral Kelly pozval k sebi kitajskega mestnega župana in več drugih odličnih osebnosti ter jim stavljal predlog, naj bi Kitajci umaknili svoje čete 25 km daleč iz Šanghaja. Ta predlog so Kitajci

odločno odbili, in sicer z motivacijo, da se ne umaknejo vse dotlej, dokler ne storijo tega tudi Japonci.

LONDON, 9. februarja. Po vesteh iz Vladivostoka se popolnoma potrjujejo prvotna poročila, da Rusi utrjujejo mesto in zbirajo v njem ter v okolici veliko vojsko. Vendar doslej še ni jasno, ali veljajo te ruske priprave samo obrambi v slučaju japonskega napada, ali pa nameravajo Rusi na lastno pest vkorakati v severno Mandžurijo. Ker tudi Amerika stalno pošilja svoje vojne ladje in čete na Daljni vzhod, se v Londonu splošno sodi, da postaja vojna nevarnost vsak dan večja.

Snovanje dveh front v Ženevi

FRANCOSKA IN ANGLEŠKA GRUPA. KOMENTARJI SVETOVNEGA TISKA O FRANCOSKEM PREDLOGU.

ŽENEVA, 9. februarja. Po raznih značilnih sodeč, se bodo na razorožitveni konferenci v Ženevi zastopane države razdelile na dva tabora. Spretni taktiki Francije se je posrečilo, da je postavila svoje predloge na prvo mesto, dočim je predlog sira Johna Simona, ki govori samo o goli razorožitvi, ostal na drugem. Britansko stališče bodo, kakor izgleda, podpirale Nemčija, Italija, Amerika in nekatere manjše države, dočim se bodo na stran Francije postavile Poljska, Češkoslovaška, Romunija, Jugoslavija, Belgija itd. Diference med obema skupinama so zelo ostre.

ŽENEVA, 9. februarja. Tardienjev predlog za snovanje vojske Društva narodov je vzbudil v vsem svetovnem tisku velike in ostre komentarje. Najodločneje se mu upirajo Rusi in Italijani, a tudi angleški tisk ga v celoti odklanja. Tako pišejo »Times«, da bi se Društvo narodov spremenilo v tem slučaju v oboroženo in z vsemi silami oskrbljeno državo nad državami, kar so vse države odklonile že ob ustanovitvi društva l. 1919. Anglija se bo temu protivila, kakor se je protivila protokolu od l. 1924. in Briandovemu načrtu o Panevropi. To ni pot do miru, ampak samo do spremembe oblasti.

Debata o banovinskem proračunu

GOVORI SVETOVALCEV IZ MARIBORSKEGA OKROŽJA.

LIUBLJANA, 9. februarja. Na včerajšnji dopoldanski seji banovinskega sveta se je, kakor smo že včeraj poročali, takoj po ekspezeju bana g. dr. Marušiča razvila proračunska debata, ki se je po krajšem odmoru nadaljevala tudi popoldne. Obravnavali so se podrobno osebni izdatki, izdatki za elektrifikacijo in kmetijstvo.

Pri debati o prvi postavki je govoril tudi dr. Franjo Lipold, ki je opozarjal na koristni splošne debate, in sicer v prvi vrsti

z ozirom na nove izdatke. Obenem je zahteval tudi pojasnilo, zakaj so se znižali izdatki za potrebščine »Službenega lista« itd. Odgovoril je podban dr. Pirkmajer.

Pri debati o kmetijstvu so izmed svetovalcev iz mariborskega okrožja govorili gg. Ivan Janžekovič, Matija Gorčkar, Jakob Zdravce, dr. Lipold in Anton Kodder. Govorili so vsi o kmetijskih nadaljevalnih šolah, naglašujoč njihov veliki pomen za višjo izobrazbo naših poljedelcev. Seja je bila zaključena ob 18.30.

Iz narodne skupščine

SEJE NARODNE SKUPŠČINE IN SKUPŠČINSKIH ODBOROV. DEBATA O PRORAČUNU.

BEograd, 9. februarja. Po štiridnevem odmoru se je danes sestal plenarni narodne skupščine in kratki seji, na kateri so se reševale le nekatere manjše zadeve. Po običajnih formalnostih je govoril prvi poslanec Milutin Dragović, ki je zahteval, naj se navzoči poslanci preštejejo, da se ugotovi, kdo izpolnjuje svojo poslansko dolžnost in kdo ne.

Predsednik dr. Kosta Kumanudi je Dragovićev predlog sprejel in odredil pomenično klicanje navzočih poslancev, ki je pokazalo, da je od 315 poslancev bilo navzočih samo 189.

Nato so se obravnavale razne peticije in pritožbe. Verifikacijski odbor je sporočil plenumu, da se je zaradi odhoda poslanca Milana Simonovića izpraznilo eno

je zopet opomogli ter postali tako naravnj odjemalci mariborskih trgovcev in obrtnikov. Že danes dobivajo kmetije nekoliko več za žito, zato tudi lahko več kupujejo.

Nadaljnja panoga, ki prihaja za Maribor v poštev, je tiskarski promet. V tem oziru se je storilo že veliko, za kar ima precej zaslug tudi podban g. dr. Pirkmajer, stori pa bo treba še precej. Za časa Avstrije je bil Maribor »štajerski Meran«, bivališče velikega števila upokojencev in tudi sedaj postaja polagoma zopet kraj, kamor se ljudje radi pri-

čujejo. Poleg tega se mora temeljito izkoristiti Pohorje, ta naš naravni zaklad, ki nudi vse pogoje za letovišča, planinstvo in sport. Zelo potrebno je zato, da se čimprej zgradi projektirana Pohorska železnica.

V Beogradu je za Maribor precej zanimanja in naklonjenosti, a sedanja kriza sprečuje večje uspehe. Mi poslanci bomo storili vse, kar bo v naši moči, posebno pa bomo delovali na to, da se vzpostavi popoln obrat v železniških delavnicah ki so za naše gospodarstvo izredno važne.

mesto odbornika. Naslednik bo izvoljen na prihodnji seji.

Po prehodu na dnevni red je skupščina sprejela referat posvetovalnega odbora o zakonskih predlogih ministra za gozdove in ministra za trgovino.

BEograd, 9. februarja. Finančni odbor je pričel danes dopoldne specialno debato o državnem proračunu. Ob 17. uri bo nadalje seja poslanskega kluba, jutri dopoldne pa se sestane zopet verifikacijski odbor. Mimo tega se je danes imunitetni odbor posvetoval o zahtevi pravosodnega ministra, da se izroče sodišču poslanci dr. Živko Lukić, Ante Kuntarić in Dušan Živojinović. Sklenil je, da zahtevi ministra ne ugoditi.

LAKE PLACID.

LAKE PLACID, 9. februarja. V teku na 10.000 metrov je zmagal Američan Jaffee v času 19.13.6, Norvežan Balangrud je daleč zaostal. Tretje mesto si je priboril Stack. Zaradi močnega vetra je bilo tekmovanje zelo naporno, in ker je pozneje pričel naletavati tudi sneg, so se mnoge tekme morale odgoditi.

REVOLTA BRAZILSKIH KAZNJENCEV

RIM, 9. februarja. »Corriere Parnano« poroča iz Rio de Janeiro, da je 600 političnih deportirancev na otoku Fernando de Noronha napadlo posadko, jo premagalo in se polastilo provijantne ladje. Z ladjo so uporniki nato odpuli proti Braziliji. Ko so dospeli v pristan Recife, je prišlo do demonstracij proti njim, zato so se samo brž preskrbeli s potrebno vodo in odpluli dalje proti severu.

Dve križarki in štiri letala in sicer tista, s katerimi je lani italijanski minister Balbo preletel Atlantiko, so zasledovali gusarje, toda letala so se morala zaradi viharjev vrniti.

VELIKI NEMIRI V ROMUNSKEM PARLAMENTU.

BUKAREŠTA, 9. februarja. Na včerajšnji seji romunskega parlamenta je izzval govor poslanca Trifuu, zastopnika »Krščanske lige«, velike nemire. Trifuu je govoril o prostozidarjih in očital, da sede prostozidarji, ki so nasprotniki cerkve in monarhije ter propagatorji svetovne židovske republike tudi v vladi in v generalnem štabu. Zaradi nemirov, ki so sedili temu govoru, se je morala seja zaključiti.

CIKLON NA OTOKU REUNIONU.

PARIZ, 9. februarja. Po poročilih z otoka Reuniona je tamkaj divjal strahovit ciklon. Škoda, ki jo je povzročil, je ogromna. V Saint Denisu in v okolici je bilo ubitih 75 ljudi. Poročila iz drugih krajev še manjkajo.

PODALJŠANJE KREDITOV.

BASEL, 9. februarja. Na današnji seji upravnega odbora Mednarodne reparacijske banke je bilo sklenjeno, da se podaljšajo krediti, podeljeni Madžarski, Avstriji in Nemčiji, ki so bili doslej podaljšani samo pogojno in začasno.

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opoldne): Močan padec temperature, na jugu in jugovzhodu bo najbrže močno snežilo.

Pri boleznih srca in poapnjenju žil, nagnjenosti h krvavitvam in napadil kappi zasigurava »Franz Josefova« grenčica lahko izpraznjenje črevesa brez vsakega napora. Znanstvena opazovanja na klinikah za bolezni krvnih cevov so izkazala, da služi »Franz Josefova« voda posebno dobro starejšim ljudem. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Tovarna „Zlatorog“ za pomožno akcijo

TOVARNIŠKI USLUŽBENCI DARUJEJO DEL ZASLUŽKA ZA BREZPOSELNE.

Vodstvo tovarne »Zlatorog« v Mariboru je sporočilo mestnemu načelstvu, da je njeno uradništvo in delavstvo sklenilo prispevati v mesecih januar, februar in marec 1% svojega zaslužka v prid Pomožne akcije brezposelnih. Enako bo tudi tovarna prispevala v navedenih mesecih isto vsoto kakor delavstvo in uradništvo.

Prvi obrok za mesec januar v znesku 1967 Din je že vložen pri mestni blagajni.

Pogreb

g. Franca Podipnika, trgovca na Teznu, ki je v nedeljo zvečer na tako tragičen način smrtno ponesrečil, bo jutri na pešnično sredo ob pol 16. uri na magdalenskem pokopališču.

Nov grob.

Snoči je v splošni bolnišnici umrla ga. Karolina Petelenka, rojena Farčnikova, uslužbenka poštnega urada Maribor 2. Pogreb pokojnice bo jutri, v sredo ob 16.30 na Magdalenskem pokopališču na Pobrežju. Blag ji spomin, prizadetim nase sožalje!

Smrtna kosa.

Pretekli teden so umrli v Mariboru: Janez Zupančič, delavec, 30 let; Srečko Santel, sin posestnika, 3 mesece; Marija Rebernikova, zasebnica, 74 let; Marija Makova, zasebnica, 82 let; Mihael Bizjak, kazniški paznik v pokoju, 69 let; dr. Vladimir Rudež, zdravnik, 66 let; Ana Altova, zasebnica, 87 let; Svetislav Malidimovič, vojak, 22 let; Rozalija Kaiserjeva, žena premikača, 58 let; Franc Harner, zasebnik, 73 let; Ivan Trafela, vinar, 30 let; Marija Korošičeva, zasebnica, 62 let; Elizabeta Likavec, žena tesarja, 74 let in Lidija Lukežičeva, dijakinja, 20 let. — Naj v miru počivajo!

Poroke.

Pretekli teden so se poročili v Mariboru: Emil Pureber, sodni avskultant, z Marijo Renčljevo; Anton Kokoli, banški uradnik, z Josipino Borbašev; Josip Zorec, strgarski pomočnik, z Elizabeto Omanovo; Miroslav Fick, uradnik drž. železnice, z Marijo Praterjevo; Anton Jevšenik, ključavničar, z Elizabeto Kaiserjevo; Dragotin Tibart, steklarski pomočnik, s Frančiško Sparovčev; Ivan Šapac, črkoslikar, z Marijo Vuhnikovo; Jakob Čerič, posestnik, z Nežo Kocbekovo; Henrik Stiper, mizar, z Marijo Dragoner; Bogomir Breznik, posestnik, z Elizabeto Škrabnikovo; Janko Barušič, dimnikar, z Marijo Mlinaričev; Alojzij Prešnik, mehanik, z Marijo Pečalerjevo; Ivan Strmšek, posestnik, s Frančiško Modvičev, in Rajmund Iršič, posestnik, z Rozalijo Vomerjevo. — Bilo srečno!

Važno za lastnike motornih vozil.

Dodatno k naši včerajšnji notici obvešča predstojništvo mestne policije lastnike motornih vozil, ki služijo javnemu prometu, da bo pregled osebnih in tovarnih avtomobilov za zamudnike 12. t. m. od 14. ure naprej v garaži mestnega avtobusnega podjetja v Plinarniški ulici. Pregled vseh motornih koles pa bo 13. t. m. od 14. ure naprej pred poslopijem policijskega predstojništva na Slomškovem trgu. Ta poziv velja samo za lastnike motornih vozil na področju mesta.

Novo pevsko društvo v Mariboru.

Pevsko društvo »Poštni rog« v Mariboru je prejelo od banske uprave potrjena pravila in je imelo v soboto ustanovni občni zbor. Sicer je to društvo delovalo že prej pet let kot pevski odsek društva nižjih poštinskih uslužbencev, a se je osamosvojilo in si dalo ime »Poštni rog«. Pozdravljamo to novo pevsko društvo kot en kulturni faktor več v našem mestu in mu želimo vsestranskega uspeha.

V kavarni JADRAN
na pustni torek
zabavni večer
MASKE DOBRO DOSLE!

Ta sklep tovarne »Zlatorog«, ki dokazuje pravilno razumevanje za socialne potrebe današnje dobe, priporoča mestno načelstvo v posnemanje vsem ostalim podjetjem. Prihodnje dni bodo objavljeni izkazi prispevkov državnih uslužbencev posameznih panog, ki so ob prejemu svojih plač prispevali za pomožno akcijo. Bilo bi umestno, da isto store tudi privatna podjetja.

Najlepši in naiveselejši Pustni torek

Kabaret - bitka s serpentinami
Velika kavarna

Iz konskripcijskega urada.

V konskripcijskem uradu mestnega načelstva se sprejemajo stranke zopet redno od 8. do 12. ure.

Na današnjem večeru

Glasbene Matice v Narodnem domu igra znameniti White star jazz-band.

Surov napad.

Ko se je vračal snoči domov iz Košakov 17letni pekovski vajenec Karl Weinigerl, ki se uči pri pekovskem mojstru Kolarju, so ga napadli neki fantje z nožem. Zadal so mu več obodiljav na desni nogi in ga tako hudo ranili, da je obležal na cesti. Ubogega fanta je rešilni avto prepeljal v tukajšnjo bolnišnico. Napadalec zasleduje orožništvo.

»Ljudska samopomoč« v Mariboru

naznanja vsem svojim cenj. članom kakor vsemu cenj. občinstvu, da ni v nobeni zvezi s podpornimi društvi »Zajemna samopomoč« v Ljubljani in »Kmetijska eksportna zadruha« v Mariboru. Naše poslovanje je bilo revidirano meseca oktobra 1931 od inšpektorja ministrstva za trgovino in industrijo v Beogradu, dr. Mladena Bedića, ki je našel isto popolnoma v redu. Zato prosimo za nadaljnjo zaupanje kakor dosedaj.

Izlet na Mozirsko planino

priredi Zimskosportni odsek SPD Maribor. Odhod v soboto z vlakom ob 13.20. Radi polovične vožnje se je prej prijaviti v pisarno »Putnika«, kjer se dobe tudi vse informacije. Vsi prijatelji planin so vabljeni!

Poceni meso.

Jutri, v sredo, od 8. ure naprej bodo prodajali na stolnici za oporečno meso pri mestni klavnic 45 kilogramov svinskega mesa po 8 Din in sicer 1 kilogram na osebo.

Koncert narodnih pesmi v Ptuj.

V nedeljo 14. t. m. priredi pevski zbor »Fridauerjeva Saveza« iz Maribora popolno od 3. uri v ptujskem mestnem gledališču koncert. Zbor pod vodstvom g. prof. Schwelgerja je sestavljen iz samih pevcev »veteranov«, ki imajo za sabo celo serijo izbornih uspešnih koncertov. (Beograd, Ljubljana, Maribor itd.) Izredna višina tehnike zbora se vidi v t. m. da popolnoma obvlada tri srednje težke skladbe v eni sami uri. Vse to nam spriduče, da se bo poslušalcem nudil redek umetniški užitek. Na programu so skoro izključno narodne pesmi za moški, ženski in mešani zbor. Nekaj solo-spevov in violinski solo mlade mariborske umetnice gđ. Inke Drnovškove. Vstopnice razprodajajo dijaki ptujске gimnazije.

Dumličev koncert v Ptuj.

Pred dvema letoma si je pridobil Petar Dumlič vse priznanje tukajšnjega občinstva s svojim koncertom, ki ga je imel v dvorani Glasbene Matice. V petek 12. t. m. nastopi v isti dvorani z zanimivim sporedom, ki obsega skladbe mojstrov iz 18. stoletja, skladbe sodobnih jugoslovanskih skladateljev ter par Chopinovih in Lisztovih skladb, ki pač ne manjkajo na sporedu pravega pianista. Upamo, da bo občinstvo izkoristilo to lepo in redko priliko ter napolnilo dvorano.

Kdo obiskuje »Ljudsko knjižnico«.

Prav zanimivo je opazovati med uradnimi urami »Ljudske knjižnice« v Narodnem domu obiskovalce, ki so iz najrazličnejših slojev. Statistika meseca januarja kaže naslednje novo vstopivše izposojevalce: 1 služkinja, 3 pomožni delavci, 1 tekstilna delavka, 1 tapetniški pomočnik, 1 pekovski pomočnik, 1 šivilja, 1 vojak, 2 zasebnika, 1 trgovski pomočnik, 1 učitelj, 1 tovarnar, 1 trgovec, 3 zasebni uradniki in — 11 dijakov.

Občni zbor Muzejskega društva.

Včeraj dopoldne je imelo Muzejsko društvo v čitalnici študijske knjižnice svoj redni letni občni zbor. Predsednik, prelat prof. Kovačič, je poročal o delovanju društva v preteklem letu in na kratko omenil znatne uspehe, ki so prinesli društvu dragocenih pridobitev, n. kar je tajnik društva prof. Baš predaval o lankošetnih arheoloških najdbah na Koroški cesti in na Glavnem trgu v Mariboru. V zvezi z občnim zborom je priredilo društvo tudi razstavo važnejših lankošetnih novih pridobitev, med drugimi tudi nekatere splošno važne rokopise in avtograme, katere je stavil v to svrhu Muzejskemu društvu na razpolago g. industrijalec J. Tšcharre.

Opozorjamo naše občinstvo, zlasti učitelstvo vseh šol, glasbenike in sploh vse, ki se zanimajo za spomenike zgodovinskih mojstrov, da si razstavo ogledajo. Vsekakor je zanimivo, da imamo v Mariboru rokopise mojstrov, kakor Beethoven, R. Wagner, Goethe, arhivalije s francoskega dvora XVIII. stoletja, rokopise N. Pašiča itd.

Zbor gasilnega in reševalnega društva.

Prostovoljno gasilno in reševalno društvo v Mariboru bo imelo svoj redni občni zbor v soboto 13. t. m. ob 20. uri v posvetovalnici depoja (Koroška cesta 12/II. nadst.) Na dnevnem redu so poročila, volitve in slučajnosti. Na zbor so vabljeni vsi člani, dobrotniki in prijatelji društva.

Streliška družina Maribor.

Mestna streliška družina v Mariboru sporoča članstvu, da bo imela v četrtek 11. t. m. ob 20. uri v hotelu »Zamorc« svoj letni občni zbor.

Studenci pri Mariboru

Prihodnja lutkovna predstava v Sokolskem domu bo v soboto in nedeljo zvečer. Deca vedno le fantazira o Gašperčku in ga vedno nestrno pričakuje. — Malo smeja namerava Sokol prirediti svojim prijateljem z igro »Stari grehi«, ki jo bo predvajal v soboto 20. t. m. Igra je veselega značaja polna humorja, tako, da bo vsak, ki si jo pride pogledat, zadovoljen. Pred igro uvodno predavanje o avtorju.

Za mesec marec pa je predvidena, v spomin 100letnice rojstva očeta sokolstva, velika Tyrševa proslava v obliki koncerta. Prireditelj bo pokazala občinstvu, da Sokol ne goji samo telovadbe, temveč tudi druge važne panoge kulture.

V nedeljo bodo društveni vadiateljski izpiti.

Sreda: pojedina slankov s koncertom in kabaretom samo v Veliki kavarni.

Mohorkov pajdaš pred sodiščem

Pred velikim kazenskim senatom je bila včeraj obravnavana proti 26letnemu lončarskemu pomočniku Francetu Zebcu. Obtožen je bil, da je dne 25. avgusta 1926 na cesti Tezno—Sv. Miklavž v družbi Rudolfa Mohorka napadel kmetiči Fridauerjevo in Drevenškovo, ki sta se vračali z enovprežnim vozom s sejma iz Maribora, v Pobrežje pri Ptuj. Ko sta se okoli 14. ure vozili skozi gozd med Teznom in Sv. Miklavžem, sta zagledali dva sumljiva moška. Takoj se jima je zdelo, da ta dva nekaj nameravata. Fridauerjeva, ki je imela vajeti v rokah, je poglala konja. Toda že je Zebec planil h konju in ga ustavil. Oba z Mohorkom sta začela vpiti: »Babe, denar sem, ali pa je valina smrt!«. Ženski pa sta bili pogumni in je Fridauerjeva ošvignila z blžem Zebca, da bi izpustil konja. Mohorko pa je v tem že skočil na voz in zasadił nož Fridauerjevi v desno roko. Končno pa sta se razbojnika silnega vpitja žensk in ker sta menda videla prihajati druge sejmarije, prestrašila in izginila v voz.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Torek, 9. februarja. Zaprt.

Sreda, 10. februarja ob 20. uri »Kralj na Betajnovi«. Gostovanje g. Ivana Levarja, člana ljubljanske drame. Zadnjič.

Četrtek, 11. februarja ob 20. uri »Skorpion«. Ab. D. Znižane cene. Zadnjič.

Gostovanje gospoda Levarja v mariborskem gledališču. Eden izmed najodličnejših slovenskih igralcev, stebel ljubljanskega dramskega gledališča, gospod Ivan Levar, gostuje v maribor. gledališču v sredo, dne 10. t. m. Nastopil bo v vlogi Kantorja v Cankarjevi učinkoviti drami »Kralj na Betajnovi«. O priliki letošnje ljubljanske vprizoritve te drame je odlični gost s to vlogo dosegel upravi sijajen uspeh. Mariborski publiki je gospod Levar še v najboljšem spominu, ker je pred leti gostoval z največjim uspehom kot Herman v »Veroniki Deseniški«. Opozorjamo mariborsko kulturno javnost na to redko priliko. To bo ob enem poslednja predstava »Kralja na Betajnovi« v letošnji sezoni.

Zbor ljutomerskih vinogradnikov.

Letošnji občni zbor Društva ljutomerskih vinogradnikov je bil prava pravica manifestacija stanovske in društvene zavednosti. Udeležilo se ga je preko 100 ljudi. Iz poročil funkcionarjev je bilo razvidno, da je društvo prejelo od banovine večjo podporo, tako, da je bilanca aktivna.

Društvo bo priredilo dne 9. marca zimsko vinsko razstavo in sejem. Nadalje bo na merodajnih mestih ponovno interveniralo zaradi izvoza naših vin. V ta namen je sprejelo tudi resolucijo, v kateri zahteva, da se pri sklepanju vsake nove trgovske pogodbe s tujimi državami določi posebna točka o reguliranju izvoza naših vin. Izvozna premija naj bi se plačala tudi za količine pod 50 hl. — Uvoz starih vin v Jugoslavijo pa naj se sploh prepove.

Na občnem zboru je predaval okrajni kmetijski referent g. Znidarič. Pri volitvi so bili izvoljeni v novi odbor gg. Fric Zemljč kot predsednik, Jakob Rajh kot podpredsednik, Fistrovič kot tajnik in Škof kot blagajnik.

Pri medicinskem izpitu.

Profesor: Človek, ki se ga polašča omedlevica, poblede, ali ne?
Kandidat: Ne vedno, gospod profesor.
Profesor: No, ali ste kdaj videli človeka, ki je omedlel, pa ni bil blede?
Kandidat: Sem ga videl.
Profesor: To je zanimivo. Kdo pa je bil to?
Kandidat: Črnc, gospod profesor!

Glavna stvar.

Zdravnik: Prijatelj, da ste bolezen srečno prestali, se imate največ zahvaliti svoji krepki naravi.

Bolnik: Ah boste to tudi primerno upoštevali pri svojem računu, gospod doktor?

Spominajte se CMD

Sokolstvo

Sokolskim društvom in četam župe Maribor.

Razposlani so veliki statistični izkazi za leto 1931. Ker potrebujemo podatke za župni občni zbor ter jih enako potrebuje Savez za svojo skupščino, zato jih vrnite izpolnjene brezpogojno najkasneje do 18. t. m. — Župni občni zbor smo morali z ozirom na to, da smo te pole dobili šele te dni, preložiti na 28. t. m. z začetkom ob isti uri in na istem kraju, kakor smo javili prvotno. Pričakujemo sokolske točnosti! — Zdravo! Župna uprava.

Sokol Matica.

V četrtek bo izredna seja Sokola-matica v društveni sobi v Narodnem domu ob 8. uri. Razpravljalo se bo v Tyrševi proslavi.

Župni TO.

Seja Župnega TO bo jutri v sredo ob 20. uri zvečer v župni sobi v Narodnem domu.

Sokolska četa v Razvanju

bo imela v nedeljo 14. t. m. ob 15. uri v šoli letni občni zbor. Vabljeni so vsa bližnja bratska društva in čete. Zdravo!

Sokolska četa Sv. Urban pri Ptuj

gostuje v nedeljo 14. t. m. ob pol 4. uri pop. v gostilni g. Bračiča v Rogoznici z velezabavno komedijo »Scampolo«.

Zbor študentskega Sokola

Letošnjemu občnemu zboru študentskega Sokola je prisostvovalo skoraj vse članstvo in precej naraščaja, skupno 130 bratov in sester. Zbor je otvoril br. starosta Hren in se uvodoma spomnil umrlega staroste Č. O. S. br. Scheimerja. V počastitev njegovega spomina so vsi navzoči vstali ter mu zaklicali »S'ava«! Istotako, ko se je predsednik spomnil umrlega staroste odseka v Limbušu, br. Srečka Robiča. Nato je predsednik prečital poslanico S. K. J., katero so zborovalci pozorno poslušali.

Tajnik br. Molan je poročal, da je Sokol Študenti izgubil vzornega člana, načelnika in odbornika br. Cilenška, ki se je preselil k Sokolu Maribor I. Društvo je priredilo poslovilni večer in mu podarilo tudi diplomu. Odbor je imel 10 rednih sej. Največ pažnje se je posvečalo razširjenju sokolskih časopisov in pridobivanju novih članov.

Br. načelnik Hočev var je podal pregled dela vadijskega zbora. Radi pomanjkanja voditeljev je društvo priredilo 5-mesečni tečaj za vsa okoliška društva. Društvo je imelo 2 akademiji, okrožni zlet in se je korporativno udeležilo žup-

nega zleta v Mariboru ter nastopov v Kamnici, na Teznu, pri Sv. Marjeti in v St. Ilju. Izvedle so se društvene plavalne in smučarske tekme. Na župnem zletu smo zasedli drugo mesto, istotako na smučarski tekmi.

Zdravniški referent br. Kovačič je poročal o ugodnem zdravstvenem stanju članstva. Nezgod ni bilo.

Blagajnik br. Lintner je podal poročilo o denarnem prometu, ki izkazuje Din 67.305,69 dohodkov in 65.645,49 Din izdatkov. Društvena imovina in inventar predstavlja vrednost 327.788 Din. Izvolil se je poseben gradbeni odbor, ki bo pretresal vprašanje dozidave dvorane.

Prosvetar br. Vranc je poudarjal, da je delo prosvetarja najtežavnejše delo v društvu. Prosvetni odbor si je bil sestavil maksimalni program za predavanja in nagovore pred vrstami, ki je bil tudi izveden. Društvo si je nabavilo v zadnjem času lutkovno gledališče in je imelo že dve predstavi.

Knjižničar br. Skilan je poročal o stanju knjižnice, ki izkazuje 474 strokovnih knjig in 802 leposlovni knjigi. Knjižnica je bila vedno dobro obiskana, zlasti od dece. Imela je 960 čitateljev, ki so prečitali 3741 knjigo.

Smučka tekma Sokola Slovenjgradec

Agilni »Smuški klub Soko'a Slovenjgradec«, ki obstoja šele malo časa, je priredil v nedeljo svojo prvo smučko tekmo in sicer za članstvo, moški naraščaj in moško deco. Proga je bila dolga: za članstvo 12 km, za moški naraščaj 4 km, in za moško deco 2 km. Start in cilj je bil pred Sokolskim domom. Proga je bila posebno za člane zelo naporna, a uspeh je dokazal, da se pri našem Sokolu z veliko vneto goji tudi ta lepi zimski in zdravi sport, ki ima pri nas radi lepih smučskih terenov vse možnosti razvoja. Posebno zanimanje je vzbudila tekma naših malih Sokoličev, ki so se spustili z največjo ambicioznostjo v boj na belem polju. Zanimanje občinstva je bilo veliko.

Rezultati so bili: Članstvo: 1. Pruš Ivan 52 min. 53 sek., 2. Humer Mirko 1.03.03, 3. Gros Andrej 1.03.44; naraščaj (4 km): 1. Januška Ferdo 27.26, 2. Gajšek Stanko 27.30, 3. Haberman Rajko 29.39; moška deca (2 km): 1. Eiletz Božo 16.40, 2. Zdove Vlado 18.20, 3. Debelak Bojan 18.41. — Vsi zmagovalci so bili odlikovani z diplomami, ki se bodo razdelile na svečani Tyrševi akademiji 6. marca.

Organizacija tekme je bila vzorna. — Led je prebit, in drugo leto bodo uspehi brezdvomno še lepši! Smuk in Zdravo!

Dramski odsek je pod vodstvom br. Blažiča zrežiral 4 igre, ki so moralno in gmotno prav dobro uspele.

Pevovodja br. Kavčič je ustanovil pevski odsek, ki je prvič nastopil na Miklavževu in Silvestrovo ter pripravila Tyrševu proslavo.

Statistikar br. Stolcer je podal pregled stanja članstva, ki izkazuje: članov 90, članic 52, moškega naraščaja 18, ženskega naraščaja 20, dece 147 in beleži prirastek 6%.

Po poročilu in podeljenem absolutoriju funkcionarjev se je izvršila zaobljuba članstva, nakar je pevski odsek zapel »Planula zora...«

Predlagan je bil ta-le odbor, ki se je na prvi seji konstituiral tako-le: starosta br. Hren, podstarosta br. Vokač, načelnik br. Ferš, nam. nač. br. Župan, tajnik br. Justin, blagajnik br. Lintner, prosvetar br. Grgič, gospodar br. Šinkovec, dramski odsek br. Blažič, lutke br. Vranc, pevski odsek br. Kavčič M. Odbor sestoji iz sledečih članov: br. Hočev var, br. Padežnik, Zupan, Žerjav, Majer, Skilan. Nadzorni odbor pa: br. Jaklič, Gruđen in s. Mlinaričeva. Razsodišče: br. Hočev var, Ferš, Vranc in s. Godec.

Mladinska akademija na Teznu

Namesto običajne maškerade je priredil naš Sokol na Svečnico v dvorani gostilne Lesnik mladinsko akademijo. Po pozdravnem nagovoru staroste br. Lukarja je imel prosvetar br. Lintner predavanje o Tyršu, njegovih idejah in za slugah.

Nato so sledile druge točke programa. Moška deca je izvedla skladno skupinske vaje, a najmanjši so prav dobro dali svoje »Palčke«. Ženska deca je valice z žogami podala srčkano in pri krepilnejših mestih s pravo sokolsko prisebnostjo. Vaje moškega naraščaja z dolgimi palicami so bile izvedene skladno in strumno. Pri skokih skozi obroče (premer 1 do 0,45 m), kjer je bilo izvedenih nekaj prav lepih skokov, je pa oviral popolnejšo izvedbo omejeni prostor. Na koncu so prispevali še člani s prav dobro izvedeno, sicer kratko, a prav izdatno skladbo »Rapsodija« in članice s svojim elegantno in točno izvedenim »Dalmatinskim sajkašjem«, ki je nudil višek večera. Skoda je le, da tudi ženski naraščaj ni bil enako izvežban na švedski klopi, kjer je sicer posameznica izvedla vaje točno in prožno, le enotnost je tu in tam odrekla. Vse točke je spremljala na klavirju s. Pečnikova.

Prireditev je uspela nad vse pričakovanje. Mladostno društvo ima vse pogoje za krepke razmah, ovira ga zaenkrat le to, da nima še lastnega doma.

Sport

Mariborski smučarski klub

priredi v soboto 13. t. m. in nedeljo 14. t. m. izlet v Sv. Lovrenc na Pohorju. Na ta izlet so vabljeni člani in prijatelji zimskega sporta. Ker nameravajo ustanoviti v Sv. Lovrencu smučarski klub, je naša dolžnost, da s primerno agitacijo podpremo to akcijo za razvoj smučkega sporta v našem okolišu. S tem bomo le pripomogli k razvoju tuiskega prometa.

Pohorska beraška nadloga

Ako pride turist poleti kam visoko v gore in sreča revnega samotnega pastirja, ki že tedne ni videl ljudi in doline, se prav nič ne začudi, ako pa poprosi za kake cigarete. In mu jih tudi rad da, če jih le ima pri sebi.

Toda kaj drugega je na našem Pohorju. Nisi varen pred kmečkimi fanti, ki včasih prav nesramno moledujejo za cigarete. Ono nedeljo je na primer prihajala neka družba z Ruške koče. Tik pred Rušami jo sreča več kmečkih fantov in deklet, vsi že precej židane volje. Pa ti zastavita dva našim turistom pot in meni nič tebi nič zahtevata: »Dajte no par cigaret!« Niti prosim, niti pozdrava, ampak kar »dajte«. Ko ju je nekdo iz družbe zavrnil s primernim poukom, kako se je treba vesti, sta fanta postala surova in začela zmerjati, kaj pa pride te gori v hribe, frdamani mestni škriči in slično.

Podobni primeri niso redki in turisti se v tem pogledu vedno bolj pritožujejo. Se prav dobro je vsakemu v spominu lanskoletna skupinska tekma v okolici »Treh ribnikov«, ko so kmečki fantje in starejši moške prestavili zastavice, jih pohodili, pokvarili progo in na koncu malone dejansko napadli nekaj tekmovalcev in funkcionarjev.

Apeliramo zato na prvem mestu na naše učiteljstvo in duhovništvo, ki je v to najbolj poklicano, da primerno poučuje kmečke ljudi, kako škodljivo zanje same je tako početje. Pa je tudi ves trud za pozdigo tuiskega prometa na našem Pohorju zaman, ako je ljudstvo tam sovražno sportu in turizmu.

Tudi orožništvo naj bi pomagalo, da se vsi taki nevšečni pojavi zatrejo, in končno turisti sami naj nikar ne razvajajo ljudi, ki prosjajo nekateri za denar, drugi za cigarete, ampak naj vsak tak primer takoj naznanijo orožništvu. Nehati mora to beračenje, kakor tudi uničevanje markacij, trganje orientacijskih tablic in sovražno nastopanje proti turistom.

Boljšev ki se učijo od Bate

Petrograjska »Krasnaja Gazeta« je objavila v svoji številki 306 članek pod naslovom »Preobrat v čevljarški tehniki«, iz katerega prinašamo dobesedno to-le:

Pred mesecem dni je bila v »Skorohodje« pazljivo preiskana uvožena obutev svetovnoznane tovarne Bata. Ves spodnji del te obutve sestavlja nerazločljivo celoto. Podplat, ki je napravljen iz gumija, je s peto direktno spojen.

V tovarniškem oddelku za vplivanje so se vršili poskusi za odlivanje podplatov pod nadzorstvom inženirja Masaloviča. V tvornici »Krasni Treugolnik« so bili odlični prvi pari monolitnega sovjetskega podplata.

Pokazalo se je, da s svojo kvaliteto popolnoma zadovoljujejo in se morejo vzporediti s čehoslovaško obutvijo.

Uporaba teh podplatov omogoča sovjetski zvezi velike prihranke. Samo v tehnološkem oddelku za prešivanje in izrezavanje odpade 46 drugih operacij.

Podplat iz monolita in proces pri proizvodnji te obutve je izum in istočasno patent čevljarkega podjetja Bata. To metodo so si boljševiki brez vprašanja in brez kake nagrade enostavno prisvojili.

Njegovo ženitovanjsko potovanje.

»O pozdravljeni, gospod Kovač! Kaj pa vi tu v Mariboru?«

»Sem na ženitovanjskem potovanju.«

»In kje je Vaša mlada ženka?«

»Je ni z menoj, ona že pozna Maribor.«

Mihajl Zoščenko:

Napitnina

Saj jaz sam, kakor veste, nisem bil nikoli onkraj meje, torej vam tudi ne morem dokumentarčno dokazati, kako je tam. A neki moj prijatelj in kolega se je pred kratkim povrnil iz inozemstva in pripoveduje polno zanimivih reči.

Vzrok je, pravi, ker kapitalizem tlačí človeka. Brez denarja ne pustijo tam človeka takorekoč niti dihati. Za vse moraš plačati. Če kihneš — vinar.

Saj tudi pri nas zdaj dovolj čisto zahtevajo denarja. Ne morem tajiti, pri vsakem koraku — sezi v žep, človek božji! Pa naj že bo kakor hoče, vseeno se mi zdi, da je pri nas življenje lažje. Na primer, pri nas ni treba dajati napitnine. In vendar zato nebo ne dobi luknje. Natakaj bo na primer skremžil obraz ali pa prerival stol, ker je na njem, vrag ga vzemi, sedel takle skopuh... ampak to je tudi vse. In nekateri natakariji, tisti razredno bolj zavešni takorekoč, ti niti ne prerivajo stolov. Samo tiho zavzdihnejo, češ, takšno je občinstvo dandanes.

Ampak tam pri onih, onkraj meje, tam lahko imaš, če na primer ne daš napitnine, prav sitne neprijetnosti. Jaz sam, kakor veste, pač nisem bil v inozemstvu in ne poznam reda inozemcev. Vse to se je pripetilo mojemu prijatelju. Je bil v Italiji. Je hotel videti Maksima Gorkoga. A ni prišel na cilj. Je postal nervozen in se je vrnil v drago domovino.

In je vso nesrečo pripisati samo uadninam.

Bodisi da je mot prijatelj imel le malo

denarja, bodisi da je imel take principe, razumete, ki mu niso dovoljevali dajati napitnine, kratkoma: on ni dal nikomur napitnine. Ne v gostilnah, ne v hotelih — nobenemu. Zakaj, tako si je pač mislil. Če človek prične razmetavati denar, potem pride domov nag kakor kakšen turški svetnik.

Kajti je tam služabništva na stotine, takorekoč za svinje krmiti! Samo pri nas, razumete, je to tako, da portir samo sedi pri vhodu in se ne zmeni za nobenega človeka; saj ga niti ne vidiš za časopisom. Tam pa, morate vedeti, tam ti pa odpre vrata njih trideset. Poizkusi to enkrat, bratec, in ustrezi vsem, ha!

Z eno besedo: moj prijatelj ni nobenemu nič dal.

Pa pride, razumete, v prvi hotel. Sprejeli so ga, moram to reči, zelo častno. Vse je bilo udobno. Če je šel mimo, vse čepice so se privzdignile. In tako, splošno spoštovan, je štiri dni plaval skoz življenje in je potem odpotoval v drugo mesto. Napitnine pa seveda ni dal nikomur. Iz principa!

Pride v drugo mesto. Gre v hotel. — Glejte — čisto drugače se vedejo ljudje. Čepice se ne privzdigujejo. Odgovori so kratkobesedni, neprijazni. Lakaj se obračajo proč. In postrežba je malomarna.

Si misli moj prijatelj: zopna hiša. Vzajem prtljago, si misli, pa grem drugam.

Pa se je preselil v drug hotel. O joj! Toliko kar ga niso suvali v gobec. Kovčege so mu premetavali ko polena. Jed je bila slaba. Če je zvonil — kakor da bi bili vsi gluhi. Arogantna sodruga.

Del ko dva dni moj prijatelj ni zdržal.

Potem je zelo v skrbeh odpotoval v drugo mesto.

V tistem hotelu bi bil portir mojega prijatelja kmalu ubil; s tako naglico je zaloputnil vrata. In sobo so mu dali feje te bodi! — prav zraven kuhinje. In personal, če je kdo šel mimo njegove sobe, je tako topotal z nogami, da je moj prijatelj, rečem vam, zbolel na živcih. In ne da bi videl Maksima Gorkoga, se je vrnil v svojo drago domovino.

Toda tik pred odhodom je še srečal nekega bivšega kolego, kateremu je pravil o svojih nevšečnostih.

In kolega je rekel: »Čisto jasno!«, je rekel, »prisegel bi, da si daja s'abe napitnine. In zato so ti najbrže naredili črtice na kovčge. Minuse Da. Vselej naredijo taka znamenja, da ve naslednji, pri čem je bil prejšnji. Tisti, ki vel'ko dajo, dobijo križec, plus, skopuhi pa črtico, minus.«

Kakor blisk je moj prijatelj tekel v svojo sobo. Res: na levem robu kovčega štiri črtice, vodoravno...

Ljubavna pijača

V Petrovem selu v Bački se je dogodila nedavno zanimiva zgodba. Neki za ljubljeno mladenič je dobil pri varilki »čudodelnih ljubezenskih kapljic« Ruži Mandičevi napoj za svojo nezvesto izvoljenko. Mladenč ji je kapljice res spravil v kavo, a učinek je bil kaj čuden. Namesto njega, je »začarana« mladenka obšla in poljubila nekoga drugega. To je mladeniča tako razkačilo, da je čarovnico Mandičevo ovdal sodišču, ki jo je obsodilo na dva meseca ječe.

Curren Bell:

41

Lowoodska sirota

Nekako malosrčje se me je hotelo lotiti, ko se je bližala ura, ob kateri bi se morala pokazati s svojo gojenko v salonu. Adelka je bila ves dan vznemirjena, ko je bila slišala, da jo bodo predstavili zvečer damam, in šele tedaj se je nekoliko iztreznila, ko jo je začela Zofka oblačiti. Tedaj jo je važnost opravila kmalu umirila in ko so ji bili lasje zaviti v mehke valjuče kodre, ko je bila v živo rdeči židani obleki, opasana z dolgim in širokim trakom, ko je bila nadelala čipkaste rokavice, je bila tako resna kot kak sodnik. Nič je ni bilo treba opominjati, naj pazi na obleko; sedla je resno na stolček, ko si je bila privzdignila židano krilce, ker se je bala, da bi si ga posvaljkala, in mi je zagotavljala, da se ne bo več ganila, dokler ne bom sama pripravljena. — To ni trajalo dolgo. Najlepša opravica, ki sem si jo kupila ob ženitvi gospodične Temple in ki je pozneje nisem bila nikoli več nadelala, je bila hitro na meni, bila sem kaj kmalu počesana in edini nakit, biserna naprsnica, je bil takoj pripet. Šli sva v prtiličje.

Na srečo je držal v salon še drugi vhod poleg tistega iz dvorane, kjer so še vsi sedeli pri obedu. Salon je bil prazen, velik ogenj je plapolal v mramornatem kaminu in voščeničice so svetile v praznični samoti med izrednimi cvetlicami, s katerimi so bile mize okrašene. Srlatast zastor je pokrival vhod pod svodom; dasi je bil ta pretin med družino in salonom tako tanek, so le govorili tako tiho, da si slišal le nerazločno mrmranje, a niti besede njih pomenkov.

Adelka, še vedno slavnostno nastrojena, je brez kake besede sela na podnožnik, ki sem ji ga pokazala. Sama sem sela na polico pri oknu in vzevala knjigo z bližnje mize, sem poizkušala čitati. Adelka si je pri nes-a podnožnik k mojim nogam; ni trajalo dolgo, pa se je dotaknila mojega kolena.

»Kaj pa je, Adelka?«

»Ali bi ne smela vzeti kako cvetlico, Miss? Samo da si izpopolnim toaletto.«

»Preveč ste zaverjeni v svojo »toilette«. Adelka. Cvetko pa dobite.« Izrula sem rožo iz vaze in ji jo

vteknila za pas. Vzdihihla je od samega zadovoljstva, kakor bi bila kopa njene blaženosti zvrhana. Odvrnila sem lice, da skrijem nasmešek, ki se mi nisem mogla ubraniti. Bilo je nekaj smešnega, a zopet tudi nekaj žalostnega v tem, kako se je mala Parižanka zanimala za svojo vnajnost. V tem je v obednici zašumelo, kakor da vstajajo izza mize. Razgrnili so vhod v salon, tako da sem videla v dvorano, kjer je lestenec razsvetljeval steklo in srebro imenitnega desertnega pribora na dolgi mizi. Pri vходу je stala gruča dam. Vstopile so in za njimi so vhod zopet zagnili.

Bilo jih je le osem, toda ko so prišumele v dvorano, se mi je zdelo, da jih je mnogo več. Nekatere so bile zelo velike, nekaj je bilo belo oblečenih, a vse so imele široka načičkana krila, ki so jih še bolj poveličevala, kakor obstrti povečuje luno. Vstala sem in se jim priklonila. Nekatere so se zahvalile za pozdrav, naklonivši glavo, druge so le strmele vame.

Razkropile so se po sobani. S svojimi lahnimi in živimi kretnjami so me spominjale jate belic ptic. Nekatere so sele na počivalnice in otomane, druge so se sklanjale nad mizo in ogledovale cvetje in knjige, ostale pa so se zbrale pri ognju. Vse so govorile tiho in vendar jasno. Njih imena sem šele pozneje zvedela, ali lahko jih kar tukaj omenim.

Med damami je bila Mrs. Eshton z dvema hčerka-ma. Nekoč lepa žena, je bila še vedno dobro ohranjena. Starejša hčerka Amy je bila bolj majhna, naivna in otroška v lice in po manirah, a precej pikantnih oblik. Bela volnena oprava z modrim pasom se ji je prav dobro podajala. Druga, Louisa, je bila večja in elegantnejše postave, prav zalega obličja, ki bi mu dejali Francozi »minois chiffonné«. Sestri sta bili videti kot dve brezmadežni liliji.

Lady Lynn je bila velika in močna žena kakih štiridesetih let, ki je hodila vedno pokoncu in ponosno bogato opravičena v izpreminjasto svileno obleko. Gladko počesani črni lasje so se ji svetili v senci modrega peresa, iz las je blestel trak z diamanti.

Soproga polkovnika Denta ni bila tako načičkana, a zdela se mi je bolj imenitna. Bila je nekam sloka dama, bledega, plemenitega lica in plavih las. Nje črna svilena obleka s pasom iz dragih inozemskih čipk in nje biserni nakit sta mi bolj ugajala kot mavrična krasota gospe z odličnim imenom.

Najbolj znamenite — morda zato, ker so bile največje v družini — so bile vdova Lady Ingram in njeni hčerki Blanche in Mary. Vse tri je bilo treba prištevati najbolj stasitim ženam. Vdovi je bilo kakih štirideset do petdeset let, a bila je še vedno zala; lasje so ji bili — vsaj pri luči sveč — še vedno črni, tudi zobje so bili še dovršeno lepi. Marsikdo bi jo hvalil kot krasno ženo, kar je res bila po telesu, a v njenem ponašanju in držanju je bilo nekaj neznosno oholega. Lice ji je bilo rimsko, podbradek se ji je izgubljal v stebrastem vratu; a to lice je bilo dobesedno razorano od samega rupa, in prešerno je dvigala brado, da ji je molela skoro nenaravno kvišku. Oči so trdo in srepo gledale, spominjale so me na Mrs. Reed. Med govorom se je pabila; glas ji je bil nizek, njega modulacija zelo pompozna in izbrana — kratko in malo, govorila je odvrtno. Živordeča žametasta obleka in turban iz indijskega, z zlatom prekanega šala sta jo obdajala — kakor je bila menda uverjena — s kraljevim dostojanstvom.

Blanche in Mary sta bili enako stasiti: visoki in ravni kot dva jagneda. Mary je bila presloka za svojo višino, a Blanche je bila po rasti prava Diana. Gledala sem jo s posebnim zanimanjem. Najprej sem bila zvedljiva, ali se je njen lik skladal z opisom gospe Fairfax, potem pa, ali se ujema s sliko, ki sem si jo v mislih narisala, končno pa — izpovedati se je treba — ali je bila res taka, kakršno sem si predstavljala tisto, ki bo po okusu Mr. Rochestra.

Njena postava se je do pičice ujemala z mojo sliko in z opisom gospe Fairfax. Imenitno oprasje, široka pleča, dražestni tilnik, črne oči in vrani kodri — vse je bilo tu? A lice? — Bilo je podobno materinemu, bila je materina prilika brez gubic. Enako nizko čelo, enako ohole poteze, enak napuh. Le da njena prešernost ni bila melanholična, ker venomer se je smejala. Njen smeh je bil porogljiv in porogljiva so bila obokana in prešerna usta.

Pravijo, da se genij zaveda samega sebe. Ne vem, ali je bila Miss Ingram kak genij, a samozavestna je bila, zares, izredno samozavestna. Začela je razpravljati s prijazno Mrs. Dent o rastlinah. Kakor je bilo videti, se Mrs. Dent nikoli ni bila ukvarjala z botaniko, dasi je po lastnem priznanju ljubila cvetlice, zlasti »divje«.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da je preminula po dogi mučni bolezni naša iskrenoljubljena hčerka, sestra, svakinja in teta, gospa

Karolina Petelenka,
roj. Farčnik

poštna uslužbenka Maribor I.

v ponedeljek ob pol 20. uri v splošni bolnici. Pogreb se vrši v sredo, 10. t. m. ob pol 17. uri na magdalenskem pokopališču.

Sv. maša za ušnica se bode služila v petek 12. t. m. ob 7. uri pri Sv. Magdaleni.

Maribor, 9. februarja 1932.

Zalujoče rodbine

Farčnik - Nerat - Tušák

501

zastopniki se sprejmejo

Živi

karpi

za pepelnico srečo se dobijo po najnižji ceni pri trvdki

Ferd. Greiner
Maribor, Gosposka ul. 2

Sofra

najpreglednejša kartoteka
Soklič, Maribor Tel. 2510

Dobrega organizatorja

za razpečavanje »Sofra« aparatorov iščem. 417

Velika pojedina

v gostilni
BALON
na Posrežju

na pepelnico sredo zvečer!

Posojilo za povečanje obrata iščem

Ponudbe pod »Visoke obresti« na upravo Večernika. 418

Žrtev bila si Ti izbrana...
Ali Bog bo pravici prednost dal —
Makar, če tudi šele na onem svetu!

V globoki žalosti sporočamo tužno vest, da nas je kruta usoda nepričakovano ločila od nenadomestljivega in predragega nam moža, očeta, tasta in starega očeta, gospoda

Franca Podlipnika

starej. trgovca

ki se je na tragičen način smrtno ponesrečil.

Zemeljske ostanke nepozabnega bomo položili k večnemu počitku v sredo, dne 10. t. m. ob pol 4. popolne na magdalenskem pokopališču.

Maša zadušnica se bo brala v četrtek zjutraj ob 6. uri v Magdalenski cerkvi.

Marija Podlipnik,

žena

Franc. Viljem, Mici

otroci

snahe in vnuki.

506

Služkinjo,

ki zna tudi kuhati, sprejemem. Vprašati v upravi Večernika 791

Postrežkinja

išče zaposlitve za popoldne. Naslov v upravi. 497

Lepo prazno sobo

v vili oddam. Soklič, Kosarjeva ul. 38 481

Stanovanje in hrano

dobi boljši delavec. Splavarska ulica 6. 480

Štirjsobno stanovanje

parketirano, električna luč, kopalnica, soba za služkinjo in drugimi pritliklami takoj oddam. Samo pismene ponudbe na upravo lista pod »Glavni trg III«. 464

Potegavščina.

»Dedek, ali si že bil kdaj na ribjem trgu?«

»Seveda sem bil, dečko moj.«

»Pa si videl kdaj tisto debelo prodajalko tam pri prvi stojnici?«

»Seveda sem jo že videl.«

»A'i pa tudi veš, dedek, kaj ona tehta?«

»Ne, dečko moj, tega pa ne vem.«

»Ona tehta ribe, dedek!«

Dijak s pištolo

Iz Bratislave poročajo: V Eperiešu se je odigral na Svečnico tragikomičen dogodek. Ko so na gimnaziji delili semestralsna spričevala, je 17letni dijak Janoš Dadej vrgel razredniku svoje spričevalo v obraz. Profesor je seveda takoj tekel v konferenčno sobo, Dadej za njim. Tam je iz žepa potegnil pištolo in jo nameril na profesorje. Nekaj profesorjev je od strahu zlezlo pod mizo, profesorji pa so pobegnili. Dadej je zaklical za njimi: »Vi ste strahopetci, saj imam samo otroško pištolo v roki!« Eden profesorjev je bil pohitel na ulico klicati policijo. Neki dijak, misleč, da je profesor zblaznel, ga je hotel zaustaviti. Profesor pa, misleč, da namerava dijak nanj atentat, je še bolj tekel in klical na pomoč, za njim pa množica ljudi, ki so tudi smatrali profesorja za blaznega. Dadeja so slednjič odvedli na policijo, kjer so se pričeli, da je tista njegova pištola res bila samo otroška igračka.

V mestnem župnišču.

»Ali ste Vi mlekarica, ki nam prinašate mleko?«

»Da, gospod župnik.«

»Potem Vam moram povedati, da rabim jaz mleko za hrano, ne pa za krste.«